

Lov, som har det specielle Formaal at ordne Forholdet med Hensyn til Skolevæsenet, hvad Examinerne angaaer, forekommer mig desuden ikke at være Steedet til at indbringe Principer, der gaae ud paa at forandre en Hovedblovgivning, som Loven af 13de April 1851 er. Fin-der man Mangler ved den, maa man vistnok hellere optage til Overveielse det hele Forhold med Hensyn til de afvigende Troesbekjendere, end gaae saaledes stykkevis tilværks og under en anden Sags anden Behandling indbringe et Forslag derom. Med den Forskjel altsaa, at Børn, der høre til anerkjendte Troessamfund, skulle have Attest fra en Præst, og at det med Hensyn til Børn, der ikke høre til noget anerkjendt Troessamfund, skal have sit Forblivende ved Loven af 13de April 1851, har jeg søgt at indrette mit Forslag saaledes, at det iøvrigt skuldestgjorde det, der aabenbart har været den ærede Forslagsstiller's Hensigt, men jeg er derved kommen til at ordne Paragrafen paa en efter min Mening rigtigere Maade ved at begynde med at omhandle Børn, der høre til Folkekirken, hvilke ere de vigtigste og talrigste, de, for hvis Skyld Forslaget er fremkommet, og i Slutningen at omtale de afvigende Troesbekjendere, medens den ærede Forslagsstiller har begyndt med at omhandle disse. — For det Tilfælde at mit Underændringsforslag, der forekommer mig at støtte Ændringsforslaget og kun at lempe det noget efter de bestaaende Forhold, ikke skulde blive antaget, mener jeg dog, at der er Anledning til at gjøre en ganske ubetydelig Forandring i Forslagsstillerens Forslag under Nr. 1. Naar det nemlig der hedder „ifltes opdragne“ og senere „ønstes opdragne“ har jeg foreslaaet, at Udtrykket „ønstes opdragne“ skulde ombyttes med Ordet „opdrages“, thi Loven af 13de April 1851 viser tilstrækkeligt, at naar Forældrene høre til forskjellige Troessamfund, berøer det ikke paa et Ønske af een af dem, i hvilken Tro Børnene skulle opdrages, men paa den Bestemmelse, der er tagen ved Indgaaelsen af Ægtefættets, eller ialtsald paa, hvorvidt Forældrene ere enige, og det Samme kan blive Tilfældet med Hensyn til Forældre, der høre til samme Troessamfund, hvis de lade deres Børn op-

drage i en afvigende Tro, saasom hvis 2 Ra- tholiker eller Jøder lade deres Børn opdrage i Folkekirken's Tro. Man kan altsaa ikke gaae ud fra, at et Ønske f. Ex. af Faderen er tilstrækkeligt, men der maa ogsaa fordres Samtykke fra den anden Ægtefælle, og det bliver da ikke blot et Ønske. Vi maae derfor undlade at sige, at det er et blot Ønske, der er bestemmende i saa Henseende.

N. Jensen: Jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag til dette Lovforslag, og min Hovedgrund dertil har været den, at et Ændringsforslag, der gik i den Retning, som jeg kunde ønske det, efter min Opfattelse ikke havde den allermindste Udsligt til at gaae igjennem her. Smidlertid er det mig en Glæde at see, at den ærede Forslagsstiller har stillet et Ændringsforslag, der i det Væsentligste tilfredsstiller de Ønsker, som jeg i saa Henseende har. De, der ikke høre til noget af de saakaldte anerkjendte Troessamfund, have en naturlig Ret til at raade over deres Børns religiøse Opdragelse, men denne Raadighed har Loven af 13de April 1851 i højeste Grad betaget dem, idet den fordrer, at saadanne Børn skulle lade sig underkaste en Examination i det, man i Loven kalder „de almindelige religiøse Begreber“, især da denne Examination skal forestaaes af en bestemt Religionsbekjendelses Lærere, nemlig af Lærerne i Folkekirken. Dette er et Overgreb mod disse Børn, som jeg finder i højeste Grad utaaleligt, især naar det sees fra det religiøse Standpunkt. Jeg kan ikke indsee, hvorledes Staten i Virkeligheden vil have den Bestemmelse, der i saa Henseende findes i Loven af 13de April 1851, hvis der skulde findes Forældre, som for Alvor vilde værne om deres Børns naturlige Ret i saa Henseende. Jeg kan ikke troe, at det skulde være den ærede Kirke- og Underviisningsministers alvorlige Mening at ville her i Landet, i vore Dage, give en Art Mortara-Historie til Bedste ved at slæbe Børnene hen til en saadan Examination, naar Forældrene satte sig bestemt derimod. Det Højeste, der kunde opnaaes, maatte da være, at Forældrene mulktredes eller kastedes i Fængsel eller Sligt; men jeg er overbevist om, at man vilde afholde sig fra at udøve saadanne Excesser i Religionens Navn, og det vilde